

Cikzore

Glasiló Crvene inicijative Kragujevac

Broj 18

Samokritika CI (povodom platforme LEK/Crveni barjak)

Članicama, članovima, simpatizerkama i simpatizerima Crvene inicijative;

Drugarice i drugovi, ovaj tekst treba posmatrati kao samokritični osvrt na rezultate rada na stvaranju lokalne levičarske i komunističke platforme LEK/Crveni barjak. On je rezultat činjenice da je jedan deo naših drugarica i drugova uzeo učešće u pokušaju da se u Kragujevcu stvori platforma koja će biti u stanju da prevaziđe uobičajene doktrinarnosektaške istorijske rasprave Staljin-Trocki, Tito-Staljin i slične, kao i činjenice da smo i sa naše zvanične fejsbuk stranice izveštavali o stvaranju i pozivali da se obrati pažnja na ovaj pokušaj koji je do određenog trenutka mnogo obećavao, da bi na kraju ispao promašaj. Šta, kako i zašto se dogodilo, te zašto se ovako završilo? Krenimo redom.

U jeku (malo)građanskih protesta koji su se odvijali u mnogim mestima u Srbiji, kao i u Beogradu i Kragujevcu, u jednom trenutku se pojavio Levi blok, koji je pokušao da utiče na karakter protesta i da u tada okupljenoj masi afirmiše leve stavove. Od jedne

organizacije iz Levog bloka (konkretno, reč je o m21), potekla je inicijativa da se i u Kragujevcu pojavi nešto po sličnom modelu. Kontaktirali su nas i već na prvom sastanku zaključili smo da nema potrebe kopirati jedan trenutni model, već treba probati sa pravljenjem lokalne platforme koja bi olakšala delovanje sa komunističkih i levih pozicija, te reafirmisala klasnu politiku i jačala klasnu svest.

Početni entuzijizam je bio za uzor; na početku je izabrano ime Leva ekipa Kragujevca, skraćeno LEK i dogovoreno je da se odluke donose konsenzusom da bi se na taj način sprečila minorizacija bilo koje struje ili pojedinaca unutar nove grupe. Bili smo svesni da je to strašno neefikasan način rada, ali smo na taj način pokušavali da prevaziđemo skepsu koju je jedna grupa sastavljena od nekoliko bivših (po njihovim rečima) SKOJ-evaca i drugova koji nikada ranije nisu bili aktivni. Što se tiče članica/članova CI, mi smo od početka insistirali na tome da nam nije primarni cilj da skupljamo članove unutar ovakvih pokušaja, već da pokušavamo nešto više, da postavimo jedan novi princip

poverenja i solidarnosti među organizacijama za koji mislimo da ne postoji kako u Srbiji, tako ni u mnogim drugim sredinama.

Na samom početku dogovoreno je da se pokrene neka vrsta ideološkog kursa/seminara/škole/diskusione ili edukacione grupe, ali i da se proba sa propagandnim radom. Kao rezultat toga je štampana nalepnica (koja je objavljena na našoj stranici), čiji je tiraž izlepljen po čitavom gradu, ali sa akcentom na ulice kroz koje je prolazila procesija građanista u borbi za kapitalističku pravnu državu. Uprkos karakteru protesta, smatramo da je ispravno što smo se u toj fazi obraćali heterogenoj grupi učesnika/ca protesta, i to iz dva razloga: trebalo je saopštiti progresivnijim elementima tog pokreta koji su u Kragujevcu bili u očitoj manjini da postoji nešto dublje i konkretnije od „Vučiću, pederu“ politike, a opet, trebalo je obratiti se i onim mračnim, klerikalnim, nacionalističkim elementima unutar te kolone da postoje snage koje se bore protiv njihove vizije društva.

Rezultat toga bilo je određeno interesovanje koje je oličeno u jednom intervjuu objavljenom u lokalnom nedeljniku i učešću na jednoj tribini u Čačku. Takođe, i navedeni intervju je široj javnosti obznanjen deljenjem na našoj stranici.

Što se tiče obrazovnog, ideološkog rada, na prvim sastancima obrađivane su knjige „Socijalna reforma ili revolucija“, „Poreklo države, privatne

svojine i porodice“, „Komunistički manifest“, a obrađivan je istorijski i dijalektički materijalizam, privatizacija i slično.

U vreme pojavljivanja intervjuja postaje jasno da unutar LEK-a postoji definisana frakcija koja je, za početak bila nezadovoljna imenom, ocenjujući ga kao „neozbiljno“. Međutim, to je bio samo formalni razlog, a suština problema je ubrzo isplivala na površinu. U pitanju je, naime, odnos prema pitanju patriotizma koje je završilo jednom pomalo nadrealnom polemikom na temu ćirilica-latinica.

Hronologija je sledeća: na jednom od sastanaka je pomenuto pitanje nacionalizma. Frakcija je uskoro definisala svoju poziciju izrazivši je na sledeći način: „Mi smo protiv nacionalizma, ali smo za patriotizam“. Iako je na sledećem sastanku obrađivan Komunistički manifest i iako se u njemu jasno kaže da radnik nema svoje domovine, to je rezultiralo samo time da se pomenuta frakcija sve slabije pojavljivala u diskusijama na sastancima, a sve više su delovali kao glasačka mašina pripremljena unapred i čije se učešće u diskusijama svodilo na „saglasan!“ kad za to dođe vreme.

Paralelno, u skladu sa time da se deluje u masama, pokrenuta je fejsbuk stranica sa promenjenim imenom; umesto LEK-a sada je to Crveni barjak, čije su administriranje preuzeli članovi frakcije i to je bila poslednja diskusija vezana za to pitanje. Od tog trenutka, iako su se često žalili da ne

mogu da diskutuju i da ne postoji prava sloboda govora, jedino o čemu do diskusije nikada nije moglo da dođe jeste upravo vođenje te stranice. Treba pomenuti i to da je vođenje stranice jedna od retkih aktivnosti koje su članovi ove grupe dobrovoljno preuzeli na sebe.

Stvar je potpuno eskalirala kada je u zatvorenoj grupi za diskusiju između članova, jedan od drugova postavio pitanje zašto su sve objave isključivo na ćirilici, usledila je diskusija u kojoj su reprodukovani neki stavovi iz arsenala nacionalističke hegemonije, kao što je onaj o ugroženosti ćirilice, do neverovatnih momenata spominjanja politike identiteta i tradicije. Obrazloženja su bila razna, ponekad kontradiktorna, a to je rezultiralo time da članovi te grupe jedan po jedan počnu da napuštaju organizaciju, pa da se vraćaju u nju, pa da je ponovo napuštaju. Tako je i administrator stranice dao ostavku, a čitava grupa izjavila da izlazi.

Zatim se dogodilo to da je jednog trenutka u pomenutoj diskusionoj grupi na fejsbuku osvanula objava koja govori da će oni, koji se smatraju za većinu, „nastaviti da rade“ pod imenom Crveni barjak, na koje smatraju da polažu pravo jer je i uzeto zbog njihovog odnosa prema imenu LEK. Međutim, na stranu ime i taj kopirajt odnos prema imenu, nimalo im nije protivurečno da izvrše udar u organizaciji koju su prethodno napustili. Ispod tog posta u kratkom vremenskom razdoblju osvanulo je

„saglasan/a“ i tu se praktična diskusija i saradnja završila. Rezultat svega je nova fejsbuk stranica sa nekoliko slika.

Neki bi rekli da nije bilo vredno truda i mnogo energije koju smo uložili u ovih nekoliko meseci. Ali, mi mislimo da ipak jeste. Evo i zašto:

Iz naše perspektive, iako nije prijatno doživljavati neuspehe u pokušaju da se napravi nešto bolje od onoga što postoji, stvari su se odvale na dobar način, jer je bilo nužno da se izvrši diferencijacija između organizacija i pojedinaca koji pokušavaju da osmisle i vode revolucionarnu politiku u XXI veku i grupe koja je u svom delovanju pokazala i oportunističke i razne druge desne devijacije, računajući i zagovaranje određenih nacionalističkih mantri kao što je ova o ugroženosti ćirilice.

Po našem mišljenju, upravo ovaj poražavajući nivo koji demonstriraju ljudi koji se stidljivo, ali ipak izjašnjavaju kao komunisti, pokazuje da je neophodno ideološki raditi što je više moguće. Konfuzija je velika, ali baš zato je neophodno. Sa druge strane, upravo ta konfuzija nas obavezuje na ideološku ispravnost i beskompromisnost, jer iako lepo zvuči da mi učimo od radničke klase (kako rekoše u jednoj polemici), šta se može naučiti od klase koja nije svesna da je klasa, jer naše radništvo iz jasnih istorijskih razloga danas nema

odgovarajuću klasnu svest. Reč je

upravo u tome da je uloga avangarde u tome da tu klasnu svest vrati tamo gde joj je mesto, a koju su uništile decenije što revizionizma, što rata i nacionalizma.

Mi, dakle, ovime konstatujemo neuspeh u nečemu što smo morali da probamo da prevaziđemo, štetna ograničenja i ideološku konfuziju. Ovaj pokušaj nije uspeo, ali ako i kada nam se ukaže prilika, mi ćemo to probati ponovo jer je jasno da treba, da mora, da je to jedan od puteva kojim treba artikulirati prvo radnički pokret, a onda taj pokret treba da rodi revolucionarnu partiju koja će izvršiti istorijski zadatak.

Da bi se u tome uspeo, mora se držati jasna i principijelna ideološka linija, klasna, internacionalistička, dovoljno široka da obuhvati balkanske narode pred kojima je istorijski cilj da unutar svojih sredina pobede nacionalizam i ujedinjeni, kako je jedino moguće, isteraju imeprijalizam sa Balkana.

PROTIV IMPERIJALIZMA I NACIONALIZMA!

ŽIVELO BRATSTVO BALKANSKIH NARODA!

ŽIVELA KLASNA BORBA!

OBAVEŠTENJE POVODOM RAZVOJA SITUACIJE SA ŠTRAJKOM U PREDUZEĆU VODOVOD I KANALIZACIJA:

U razgovoru sa predsednikom Štrajkačkog odbora Brankom Petrašinovićem saznali smo da razgovori sa gradonačelnikom Nikolićem počinju danas (utorak, 6. juli) u 13 sati. Taj susret štrajkači tumače kao davanje šanse miru (citat), iako očekivanja od postojeće garniture nisu nikakva.

Naša podrška drugaricama i drugovima u štrajku ostaje безусловna, sa nadom da

ipak neće morati da se donosi odluka o nastavku štrajka glađu koji se u novijoj istoriji radničkih borbi pokakao kao kontraproduktivan. To je naš apel, ali štrajkači će sami odlučiti o daljem toku svoje borbe.

Solidarnost je naša vrednost!
Solidarnost je naša snaga!

EPILOG: PREKINUT ŠTRAJK GLAĐU U “VODOVODU”, GENERALNI ŠTRAJK ZAMRZNUT

Grupa od 12 radnika Javnog komunalnog preduzeća „Vodovod i kanalizacija“ iz Kragujevca prekinula je danas popodne štrajk glađu, dok je generalni štrajk „zamrznut“ pošto je postignut dogovor sindikalaca sa čelnicima tog grada u vezi sa zahtevima štrajkača. Predsednik Štrajkačkog odbora Branko Petrašinović je rekao agenciji Beta da su predstavnici tri sindikata postigli dogovor sa gradonačelnikom Kragujevca, njegovim saradnicima i direktorom JKP „Vodovod i kanalizacija“ u vezi sa ispunjenjem štrajkačkih zahteva.

U zaključku koji su zajednički potpisali je dogovoreno da odmah otpočne proces pregovaranja za potpisivanje Kolektivnog ugovora sa poslodavcem i da je krajnji rok za potpisivanje tog ugovora 25. avgust. Petrašinović je rekao da postoji „čvrsta volja“ osnivača i rukovodstva da se prevaziđe i problem niskih zarada, što je bio drugi

zahtev štrajkača.

Uz konstataciju da je materijalni položaj zaposlenih u Vodovodu težak i da su zarade najniže u komunalnom sektoru, dogovoreno je da se nađe rešenje i problem prevaziđe kroz finansijsku pomoć narednih meseci, rekao je Petrašinović.

On je dodao da se radnici sutra vraćaju na svoja radna mesta i nastavljaju sa redovnim radom. Dodao je da se, međutim, štrajk ne prekida već se „zamrzava“ i da će Štrajkački odbor pomno da prati realizaciju dogovorenog na današnjem sastanku predstavnika tri sindikata sa čelnicima grada Kragujevca.

Generalni štrajk radnika JKP „Vodovod i kanalizacija“ iz Kragujevca otpočeo je 29. jula.

BORBA ZAZDRAVSTVENU ZAŠTITU I RADNA MESTA

Zavod za zdravstvenu zaštitu radnika (ZZZR), smešten u zgradi ukupne površine 6354 kvadratna metra, u Kragujevcu poznatoj pod nazivom Zastavina ambulanta, koja je i u ovom vremenu, kada Zastave više nema, vršila osnovne zdravstvene usluge za 35 hiljada ljudi, u toku maja meseca došla je u opasnost da bude ugašena.

ZZZR je doveden u opasnost od likvidacije standardnim tajkunsko-stranačkim načinom za uništenje; pre pet godina je uništena „Zastava“ prebacila vlasnička i osnivačka prava na državu i tada je ta vest praćena ocenom da je time problem trajno rešen. Nakon pet godina se ispostavlja da je problema toliko da je država smatrala da je najbolje da se Zavod ugasi, a 6354 kvadratna metra kvalitetne zgrade koja je napravljena od sredstava Zastave bude na taj način prosleđeno nekome drugome ko će „bolje gazdovati“.

Proces likvidacije je pokrenut van očiju javnosti, van očiju radnika i radnica i njihovih porodica koje koriste zdravstvene usluge ove ustanove. Na prvo „curenje“ vesti o pokušaju gašenja ove ustanove, Savez samostalnih sindikata (SSSS) je pokrenuo peticiju protiv gašenja ZZZR. Članice i članovi CI su uzeli učešće u skupljanju potpisa na svojim radnim mestima i fakultetima.

Rezultat peticije je takav da je likvidacioni postupak zaustavljen. Iako je, na osnovu dosadašnjih iskustava, nerealno očekivati da je ovim problem rešen, već je samo suspendovan odnosno odložen na neodređeno vreme, možemo da konstatujemo da je ipak reč o određenoj pobedi koja, iako mala, nije

bez značaja.

Zašto je ova mala pobeda važna? Pre svega, treba imati svest o tome da ako se reaguje na vreme i dobro organizovano, to predstavlja nezanemarljivu društvenu silu sa kojom ni država ni njeni upravljači ne žele direktnu konfrontaciju; dakle, organizovana radnička klasa je u stanju da predstavlja političku silu. Drugo, iako je ovu akciju organizovao i vodio SSSS, prema čijem rukovodstvu mi imamo kritičan stav, mi i dalje pozivamo zaposlene da se učlanjavaju u sindikate i zahtevaju od sindikalnih vođa, profesionalnih sindikalista, da budu aktivniji u borbi za radna prava ili, ako to ne ispune, da traže njihovu smenu sposobnijim i borbenijim ljudima. Bez obzira na kritičnost koju gajimo prema vrhu velikih sindikata (SSSS i UGS Nezavisnost), mi ćemo i ubuduće uzimati učešće u konkretnim akcijama poput ove u kojima se brane ostaci nekad izvojevanih prava radnog naroda.

Čak i sa takvim, oportunističkim i često korumpiranim sindikalnim vođama moguće je organizovati otpor. Zato treba dalje raditi na organizovanju zaposlenih i nezaposlenih, jer jedino na takav način može se ne samo braniti ono što je u prošlosti osvojeno, već i povesti ozbiljnija borba za pravedno društvo.

**ŽIVELO BORBENO JEDINSTVO
RADNOG NARODA!**

NASILJEM PROTIV BUDUĆNOSTI

Posle ponoći 21.juna u Nišu, Uroš Janjić, student Elektronskog fakulteta (inače dobitnik Stipendije Dositeja) zadobio je dva uboda nožem od strane grupe nepoznatih napadača koji su prethodno insistirali da napadnuti skine majicu na kojoj je istaknut logo Antifašističke Akcije. Ova majica, koju je Uroš kako sam u jednom intervjuu kaže doneo sa studentske razmene iz Barselone, podsećajući čitaoca tog lista da je ovaj grad srce antifašističke borbe za vreme Španskog građanskog rata, uspela je do te mere da isprovocira nekoliko ispraznih, obrijanih glava da je ishod njihovog napada vrlo lako mogao da bude fatalan po dvadestepetogodišnjeg studenta koji je javno nosio obeležje jasnog i nedvosmislenog političkog stava i ništa više osim toga. Napadači su se u metežu posle napada vrlo brzo razbežali i do danas nisu identifikovani. Uroš se na sreću svih nas posle kraćeg vremena oporavio. Ističe da nije član ni jedne organizacije i da je u pitanju njegov lični politički stav za koji je spreman da snosi posledice jer je svestan društva u kom živi.

Nažalost na samom početku moramo konstatovati činjenicu da se društvo u kom živimo poražavajuće nalazi u dubokoj кризи kada u 21. veku svedočimo sukobima opasnim po život zbog ličnog iznošenja političkih stavova. Mentalitet skrojen na posleratnim prostorima razorene zemlje doneo je bratoubilačko poimanje nacionalizma i netrpeljivost prema sopstvenom narodu drugačijeg mišljenja, drugačijeg kova. Sve što prevazilazi okvire ideološkog mejninstri-ma tretira se kao neprijateljsko i kao rušenje svetih principa kojima se prikriva trulež

jednog duboko bolesnog, urušavajućeg društva. Ti sveti principi vladajuće retorike postaju čak i osnov političke borbe mladih grupacija poniklih iz omladinskih redova svima dobro poznatih građanskih stranaka. Osim što se oživljavaju mitovi iz nacionalne istorije kojima se veštački izazivaju osećanja uzvišenosti i superiornosti nad drugim narodima, dolazi se u apsurdnu situaciju u kojoj se opravdavaju nacionalistički zločini kako u bližoj, tako i u daljoj istoriji. Kao rezultat svega toga imamo slučajeve da studenti koji ističu antifašističke simbole u cilju borbe za pravednije i humanije društvo bivaju izloženi nasilju manjih i poluorganizovanih grupa koje u isto vreme zighajliraju dok drugom rukom drže skupljena tri prsta što za njih predstavlja obeležje srpstva ili kako sami ističu „srbstva“, a svi do jednog pozivajući se po skrivenom diktatu na kvazietimološke budalaštine pseudonaučnika autohtonističke struje i ostalih gluposti koje mladima u izobilju donose masmediji. Brojne su studije o tome kako je internet bukvalno regutovao novu generaciju fašista. Postoje čak i stranice sa jasnom namerom da podmuklo ubacuju profašističke stavove koji se na početku bezazleno tretiraju kao šala da bi se potom monstruzno pretočili u stvarnost.

Par nedelja pre događaja u Nišu koji je i povod ovog teksta, desilo se da su dva maskirana napadača pretukli dvojicu aktivista novosadskogorganka organizacije „Za krov nad glavom“ koja se bori protiv prisilnih iseljenja stanara. Ispostavlja se po rečima napadnutih Mihajla Nikolića i Marka Đelevića da su napadači dobro organizovani

batinaši, fizički jaki, profesionalno maskirani i naoružani bokserima. Napadači su ih neko vreme pratili da bi ih u sred bela dana napali i za manje od deset sekundi zadali ozbiljne povrede glave. Aktivisti organizacije "Za krov nad glavom" su dobro i nemaju nameru da odustanu.

Primećeno je da se na protestima protiv nasilja pojavljuju grupe sa ciljem da sabotiraju, uzurpiraju i provociraju učesnike koji apsolutno ničim ne ugrožavaju bilo koga, jer su to uglavnom šetnje uz koju borbenu parolu i revolucionarnu pesmu. Te neformalne grupe provakotra se ne stide i da pred kamerama koriste nacistički pozdrav, dobacujući učesnicima mirnog protesta razne bljuvotine, dok državni vrh i pored jasnih dokaza nema nameru a ni aparat da ovakvo nasilničko i nedolično ponašanje bilo kako sankcioniše. Državni vrh u okvirima svoje demagogije možda i uputi koju reč osude, ali on suštinski nastavlja da bude inkubator za idiote koji se sa političkim neistomišljenicima obračunavaju nasilnim putem, govorom mržnje, bokserima i noževima. Mnogo puta do sada pokazalo se kako vladajuća klasa podhranjuje ekstremno desne stavove kako bi sama u očima javnosti bila prihvatljiva. Postoje indicije da su mnoge ekstremno desne organizacije bile u dosluhu sa samim državnim vrhom, jer u isto vreme predstavljaju stub, odnosno prvu liniju odbrane režima. Tako se dolazi do kontradikcija najširih razmera, jer država koja se kad god joj se ukaže prilika koristi terminologijom i praksom antifašističkih elemenata koje nekada lošije, a nekada bolje inkorporira u svoju retoriku, da bi naočigled svih nas na ulici podržavala fašiste koji je štite. Jer, ponvaljamo, režimu su neophodne generacije stasale na mražnji prema bratskim narodima, iščašene svesti u pogledu na nacionalnu istoriju oživljenih i novo izmišljenih mitova, profilisanog i kanalisnog nasilja u smeru očuvanja trulih i nepostojećih vrednosti ili gener-

acije apolitične i apatične koje ne pronalaze ideolšku nit u političkom životu i stvarnosti uopšte.

Čudno je i donekle neobjašnjivo kako sadašnjoj vlasti sve to tako olako polazi za rukom. Većina građana Srbije u stanju je uživo da prati otvaranje jednog najobičnijeg auto-put a od čega je kao i uvek napravljena pompezna medijska senzacija. Navikli smo da se prećutno prelazi preko ključnih pitanja u društvu i na isti način odobravaju nasilne metode. Znamo da je dužnost svih nas da se na sve moguće načine borimo za komunističku budućnost uprkos nasilju sa kojim se suočavamo. Osuđujemo svaki oblik nasilja i branimo pravo svakog pojedinca da slobodno i javno izržava svoje političko mišljenje a da pritom ne ugrožava drugog. Naša borba se nastavlja. Nećemo odustati! To je sigurno.

**ŽIVELA ANTIFAŠISTIČKA BORBA!
SOLIDARNOST SA AKTIVISTIMA ORGANIZACIJE „ZA KROV NAD GLAVOM“!
SAMO UJEDINJEN NAROD NE MOŽE BITI POBEĐEN!**

SAOPŠTENJE POVODOM PROTESTA

Protestne šetnje koje se održavaju jednom sedmično u velikom broju gradova i varošica u Srbiji predstavljaju izliv nezadovoljstva socijalnim i ekonomskim stanjem.

Osim izražavanja nezadovoljstva, ovi skupovi koji su počeli u organizaciji Saveza za Srbiju, a zatim im se oteli kontroli zbog organizacione i političke slabosti tog bloka parlamentarnih stranaka, uz pomoć medija i stranačkog rada, ponovo bivaju stavljeni pod idejnu hegemoniju ovog širokog bloka buržoaskih frakcija.

Na taj način, nezadovoljstvo koje je moglo biti odgovornije, zrelije i bolje politički artikulirano ponovo se svodi na nekoliko opštih mesta poput upotrebe politički neadekvatnih i razvodnjenih zahteva kao što je onaj o slobodi medija ili „normalnom životu u normalnoj zemlji“.

Ograničavanje izliva nezadovoljstva, siromaštvom, nezaposlenošću i sve težim položajem najširih slojeva stanovništva na nekoliko fraza koje zahtevaju nešto što ne samo da nigde ne postoji, nego u kapitalizmu nije ni ostvarivo, predstavlja štetan politički čin koji najširim masama ne donosi ništa novo, a dugoročno gledano doprineće daljoj rezignaciji, demoralisanju i dezorijentaciji onih od kojih lideri ovog političkog bloka dela vladajuće klase očekuju da iznesu teret njihove borbe.

Mi smatramo da su zahtevi koji odozgo nameću politički lideri predstavnika dela sistemskih stranaka iz samozvane opozicije neadekvatni, nerealni i nepravilno postavljeni. Sve koji su voljni da se bore za istinske društvene promene pozivamo da u

svojim sredinama formiraju grupe koje će istaći progresivnije zahteve koji prevazilaze isključivo zahteve koje nameće Savez za Srbiju, da ne potpisuju takozvani Ugovor sa narodom, bledu kopiju istoimene akcije DOS-a.

Za nas je pitanje jasno definisane politike ključno pitanje. Dosadašnje iskustvo nas je naučilo da lokalni predstavnici svetskog poretka vode istu politiku kad su na vlasti, bez obzira na to iz koje političke stranke dolaze. Svi su oni zastupnici paketa istih reformi koje dobijaju od MMFa, svi su zagovarali i učestvovali u privatizaciji, svi se zalažu za takozvano slobodno tržište i privatnu svojinu nad sredstvima za proizvodnju.

Mi smo protiv te politike, bez obzira ko je sprovodi i zastupa. Mi smo za borbu za radna i socijalna prava, mi smo za društvenu svojinu, mi smo protiv kapitalizma, mi smo za socijalizam, a smatramo da nas aktuelni protesti neće približiti našem cilju, iako je pravedno izraziti nezadovoljstvo postojećim stanjem.

Kratko predstavljanje NOVOG LEVOG POKRE- TA za KOMUNISTIČKO OSLOBOĐENJE

Novi Levi Pokret za Komunističko Oslobođenje (na dalje NLP) je organizacija antikapitalista, revolucionara i levih komunističkih u Grčkoj.

NLP je osnovana u januaru 1990. od strane nekoliko starih članova Komunističke Partije Grčke (uključujući 8 članova Centralnog Komiteta) i Komunističke Omladine Grčke (uključujući većinu njihovog Centralnog Veća). Motiv ove secesije je bila odluka o koalicionoj vladi između neoliberala, buržoaske partije Nova demokartija i Komunističke Partije. Kako bilo, pravi razlog ove odluke i kreiranja nove komunističke organizacije je znatno dublji, na političkom i ideološkom nivou, zasnovan na potrebi za novom revolucionarno-komunističkom levicom u Grčkoj. Za ovakav poduhvat, sukob na ideološkom, političkom i strukturnom nivou sa tradicionalnim komunističkim poduhvatom je bio neophodan, kako je potonji doveo do dezintegracije i poraza. Među omladinom, politička organizacija je oformljena, i nazvana „Omladinsko Komunističko Oslobođenje“ - NKA (www.nka.gr).

NLP organizuje avangardne AKTIVISTE iz radničkog i omladinskog pokreta. NLP ima avangardnu političku akciju primarno u radničkim sindikatima i pokretu radničke klase, ali i u studentskom pokretu. NLP, od samog nastanka, ima čistu i učvršćenu

političku poziciju protiv imperijalizma i rata, i aktivan je član anti-imperijalističkog pokreta, istovremeno stajući internacionalno uz potlačene ljude širom sveta. Takođe učestvuje i u gradskim akcijama kao i u udruženjima za zaštitu životne sredine.

Danas, 27 godina od osnivanja, sakupljamo nove generacije aktivista. Naše akcije i iskustva su odabrani u skladu sa potrebama organizacije da napreduje i napravi nove korake u borbi protiv kapitalizma, da vodi ka uspostavljanju komunizma. Mi u NLP verujemo da danas postoji potreba za obnovu komunističko oslobodilačke strategije, zasnovane na revolucionarnom Marksizmu, uzimajući u obzir herojske, ali i tragične momente, pobeđe i poraze revolucionarnog pokreta. Mi pokušavamo da pridemo glavnim teorijskim i političkim problemima današnjice, da skiciramo modernu revolucionarnu strategiju i taktike zasnovane na militantnom Marksizmu, Lenjinovim analizama, iskustvima proleterskih revolucija i pokreta sve do danas. Od prve NLP-ove deklaracije pa do sad, mi srdačno podržavamo da je jedini način da se društvo oslobodi od kapitalističkih okova i ljudske eksploatacije preko revolucije za novi svet, socijalističko-komunistički svet.

- NLP objavljuje nedeljnik „PRIN“ („Pre“ - www.prin.gr) dok NKA objavljuje

kvartalno glasilo za omladinu koje se zove „ANAIRESSEIS“ („Opovrgavanje“).

- NLP učestvuje „Antikapitalističkom levičarskom ujedinjenju za prevrat“ - ANTARSYA („Pobuna“ na grčkom - www.antarsya.org), front antikapitalističkih, revolucionarnih, komunističko-levičarskih i radikalno ekoloških. Ovaj novi front je kreiran 2009, nakon decembarske pobune u Grčkoj 2008, za vreme kapitalističke krize. Ukupno 8 organizacija grčke antikapitalističke levice i hiljade nezavisnih aktivista čini ANTARSYA-u.

„Osnovna organizacija“ koju stvaramo na radnim i proizvodnim mestima, kao i na lokalnim i regionalnim nivoima NLP održava redovne konferencije. Na svojim kongresima biraju političke komitete, koji su vodeća tela. NLP održava tematske konferencije kao i regionalne. Finansira se kroz svoje političke aktivnosti zasnovane isključivo na mesečnoj članarini članova i

simpatizera. Ne primamo niti bismo prihvatili finansiranje od strane poslovnih ljudi, države niti raznih evropskih programa. NKA ima organizaciju u svim većim grčkim gradovima. Ima „osnovnu organizaciju“ u okviru svih univerziteta, škola i među zaposlenom i nezaposlenom omladinom. Ona održava svoje konferencije i kongrese na kojima bira vodeće telo, centralni savet. NKA je strukturno nezavisna od NLP-a, iako obe organizacije sačinjavaju jednu istu političku misao i akciju. Članovi NKA koji žele mogu postati i članovi NLA. Njihovi članovi učestvuju na NLA konferencijama.

www.narnet.gr
www.nka.gr
9, Kleisovis str.
ATINA-GRČKA
TEL. +30 2103826922

Potpisivanje dokumenta Dablinske konferencije protiv američkih i NATO baza

IZJAVA O GLOBALNOM JEDINSTVU

Mi, potpisnici iz organizacija za mir, pravdu i zaštitu životne sredine i pojedinci iz celog sveta, podržavamo sledeću Izjavu o jedinstvu i obavezujemo se da ćemo zajedno raditi na rasprostranjenju međunarodnoj kampanji radi organizovanja Međunarodne konferencije protiv svih američkih NATO vojnih baza, sa ciljem podizanja opšte svesti i organizovanja nenasilnog masovnog otpora širom sveta protiv svih američkih NATO i EU vojnih baza i njihovih vojnih misija širom sveta.

I dok među nama postoje razlike na drugim poljima, svi se slažemo da su američke NATO vojne baze vodeći instrumenti imperijalne globalne dominacije i glavni uzročnici razornih uticaja na životnu sredinu i zdravlje kroz agresivne i okupacione ratove, te da je ukidanje američkih NATO vojnih baza jedan od prvih neophodnih koraka ka pravednom, mirnom i održivom svetu. Naše uverenje u hitnost ovog neophodnog koraka zasnovano je na sledećim činjenicama:

- S obzirom na to da se protivimo svim stranim vojnim bazama, uviđamo da Sjedinjene Države uspostavljaju najveći broj vojnih baza izvan svoje teritorije, procenjuje se na skoro 1000 (95% svih stranih vojnih baza u svetu). Trenutno postoje američke vojne baze u svakoj zemlji Persijskog zaliva osim u Iranu.

- Pored toga, jedino Sjedinjene Države imaju 19 nosača aviona (i još 15 koji su u planu), od kojih je svaki deo vazduhoplovne borbene grupe, koja otprilike broji 7.500 u ljudstvu i od 65 do 70 krila palubnih letelica - od

kojih svaka može da se smatra plutajućom vojnom bazom.

- Ove baze su centri agresivnih vojnih akcija, pretnje političkom i ekonomskom napretku, sabotaza i špijunaža i zločina prema lokalnom stanovništvu.

Pored toga, ove vojne baze su najveći potrošači fosilnih goriva na svetu, što u velikoj meri doprinosi urušavanju životne sredine.

- Godišnji troškovi ovih baza samo za američke poreske obveznike iznose oko 156 milijardi dolara. Troškovi ovih vojnih baza crpe sredstva koja se mogu iskoristiti za finansiranje ljudskih potreba i omogućiti našim državama stvaranje neophodnih socijalnih službi.

- NATO, kao oružano krilo Sjedinjenih Država i Evropske unije, se širi dalje na istok kako bi osigurao svoju kontrolu nad energetske resursima i cevovodima, sferu uticaja i tržišta radi očuvanja krupnog kapitala i transnacionalnih korporacija. Evropska unija, pogotovo, sama ili i uz NATO napreduje ka daljoj militarizaciji sa Stalnom strukturnom saradnjom (engl. PESCO) i njenom snažnom vojskom EU.

- Sve vlade država članica NATO-a snose direktnu individualnu odgovornost za agresivnu politiku NATO-a i povećanje njihovih vojnih budžeta na 2% BDP-a, dok njihovi narodi trpe suočeni sa ostrim merama štednje i ekonomskom krizom uzrokovanom njihovom militarističkom politikom

- Sve ovo je doguralo svet ka sve većoj i većoj militarizaciji i ka sve dubljem antagonizmu između SAD-a i njenih NATO saveznika, s jedne strane, i ostatka sveta, s druge strane. Raspoređene širom sveta, brojčano skoro 1000 njih, američke NATO vojne baze su simboli sposobnosti Sjedinjenih Država da se upliću u živote suverenih naroda i narodnosti.

- Mnogi pojedinačni nacionalni pokreti - na primer, u Okinavi, Italiji, ostrvu Džedžu u Koreji, Dijegu Garsiji, Kipru, Grčkoj, Srbiji, Španiji, Gani, Republici Češkoj i Nemačkoj - zahtevaju ukidanje američkih NATO baza na svojoj teritoriji. Baza koju su SAD ilegalno najduže okupirale, već duže od jednog veka, je zaliv Gvantanamo, čije postojanje predstavlja kršenje međunarodnog prava i prava kubanskog naroda na suverenitet. Od 1959. godine vlada i narod Kube su zahtevali od vlade Sjedinjenih Država da vrati teritoriju Gvantanamo Kubi.

Vojne baze država NATO-a u drugim zemljama NE POSTOJE u svojstvu odbrane svoje nacionalne ili globalne sigurnosti.

One su vojni odraz imperijalističkog uplitanja u živote suverenih država u ime njihovih dominantnih finansijskih, političkih i vojnih interesa vladajuće elite. Bilo da jesu ili nisu privučene domaćim interesima koji pristaju da budu njihovi mlađi partneri, nijedna zemlja, nijedan narod, nijedna vlada, ne može tvrditi da je u stanju da donosi odluke sasvim u interesu svog naroda, dok su strane trupe na njenom tlu, i predstavljaju interese suprotne njenom narodu.

Izražavamo našu solidarnost sa ispravnim razlozima naroda u svojoj borbi protiv strane vojne agresije, okupacije i uplitanja u njihove unutrašnje poslove, i protiv razornog uticaja na životnu sredinu i zdravlje, kao i svet mogućeg mira i socijalne i ekološke pravde.

Svi mi se moramo ujediniti, kroz aktivno suprotstavljanje, postojanju svih američkih NATO vojnih baza na stranom tlu i zahtevati njihovo momentalno ukidanje. Pozivamo sve snage za mir, socijalnu pravdu i zaštitu životne sredine da nam se pridruže u našem obnovljenom globalnom naporu da postignemo ovaj zajednički cilj.

O IZBORIMA U GRČKOJ I REZULTATIMA- ANALIZA NOVO LEVOG PORETA ZA KOMUNISTIČKO OSLOBOĐENJE

1. Sedmojulski parlamentarni izbori su završna tačka političke faze mnogobrojnih izbornih sukoba od prošlog maja koji su napravili dublje nepopularne političke raspodele snaga, Rezultati izbora označavaju prelazak u novu političku fazu, završetak ciklusa socijalnih i političkih pokreta i novu smenu konzervativne politike. Buržoaski sistem je uspeo i napravio značajan korak napred ka svojoj stabilizaciji sa iskrsavanjem novog dvopartijskog partijskog sistema (ND-SYRIZA sa 71% ili 80% za partije koje su koristile doktrine EU-MMF memoranduma tokom protekle dekade, pritom dodajemo partije KINAL, ex-PASOK). Istovremeno je buržoaski sistem uspeo da stegne levičarske snage i manje partije. Kako bilo, ova politička stabilizacija ne korespondira sa socijalnom situacijom. Rane nanesene radničkoj klasi krizom kapitalizma ostaju otvorene, omladini i nižim slojevima Nova Demokratija obećavaju i planiraju novi krug „rasta“ niskih plata, fleksibilnog radnog vremena, smanjenig penzija i udaranje po demokratskim pravima i popularnim slobodama. Micotakova vlada možda ima 158 od 300 poslanika u parlamentu, ali nema realnu većinu u društvu i suočiće se sa – ranije nego što oni misle – narodnim reakcijama na njihovu doktrinu.

2. Glavni razlog za stvaranje ove nove konzervativne političke stvarnosti je kraj Sirizinog puta, koji je izvršio negativan uticaj za leve

snage u svesti naroda, što je u stvari vratilo ND na mesto „prve violine“ u buržoaskom orkestru. Vladavina Sirize ponovo je legitimizovala desničarsku Novu demokratiju u svesti hiljada zbog politike „nema alternative (TINA – there is no alternative) zbog prihvatanja osnovnih političkih linija EU i MMF (godišnji viškovi namenjeni za otplaćivanje polizika štednje, bezbrojne privatizacije državnih infrastrukturnih preduzeća, primenjivanje logike kapitalističke profitabilnosti, dublje mešanje sa američkim faktorom i EU, u njihovim imperijalističkim politikama. U tim okvirima Siriza je sprovedila politiku „radionice“ uspevši da ostvari uticaj na niže slojeve, iugovarajući se protivljenjem opozicije kao opravdanjem za nemanje ikakve socijalne politike. Prvo, uvlačnje radikalno levog pokreta u periodu od 2010-2015. Godine u Sirizino vladino vođstvo, a potom razočarenje koje je prihvatanje TINA logike od strane Sirize rezultiralo je povlačenjem masovnog pokreta i shodno tome prihvatanje logike „manjeg zla“, što je, kao i uvek, vratilo veće zlo. Dakle, safa će grčki kapital na Micotakisovom točku pokušati da zaoštiri antiradničku i politiku osnovnog organizovanja u svim oblastima društvenog i političkog života obezbeđujući „odgovornu“ i sistemsku opoziciju delova Sirize koji se već presvlače u „novu“ demokratsku progresivnu frakciju.

3. Veliki pad Zlatnezoreneonacističkepartije

injihovizlazakizparlamenta je pozitivnastvar. Konstantnaaktivnostantifašističkihpokret adoprnela je ovome, kao ipromena u prioritetimafrakcijaSistemakojisupromovisa lipoboljšanjaNDasanacionalnomagendom (primer Makedonskopitanje) i usvajajuzn ačajneaspekteizrazitodesničarskihpozicija. Napokon, uzdizanje partijeGrčkorešenjekoja podržavagnusnui striktnorasističkupoziciju imožeznačajnoefikasnije da služisistemu u novofazi je takođejošjedanrazlogslabljenja Zlatnezore. Radnici, ljudii antifašističkiipokretićenastavitisvojeborbe da fašistesmeste u zatvorsve do potpunognestajanjaZlatnezore sapolitičkogpolja, ujednoćemovoditiozbiljnu borbuprotivsvihkestremističkih, rasističkih i neo-fašističkihpolitičara I sila.

4. MERA Diem 25 (Varufalkisova partija) uspela je da uđe u parlament, što predstavlja izraz protesta protiv sadašnjeg stanja stvari, i pokušaja traženja izlaza iz njega, iako je program MERA25 zamagljen i zasnovan na novim zabludama. Ova systemska, i pro-eu tehnokratska partija Janisa Varufakisa ni u jednom smislu ne može se smatrati levom snagom i ona ne može da izrazi potrebe i da se bori za prava sa obzirom da se zalaže za „zdravo preduzetništvo“ i „ko-operaciju“ (sic!) poslodavaca i zaposlenih to jest za „modernu“ viziju klasne saradnje. MERA25 će sada biti testirana pod novim uslovima, jer će morati da zauzme određenu poziciju u političkoj i klasnoj debati.

5. Rezultat Antarsiya (0,41%, 23500) je negativan. Kao što je bio i rezultat za evropske izbore u maju. Antarsya je izgubila trećinu glasova na evropskim izborima, ne uspevajući da vodi kvalitetniju kampanju u ime antikapitalističke levice. Programske i političke neadekvatnosti, ograničeni društveni sastava, i naravno, protivurečni potezi stvorilo je konfuziju u profilisanju političke orijentacije, bili su osnovni element za stvaranje uslova za oseku masovnog, a i čitavog radikalnog pokreta koji je značajno doprineo velikoj borbi od 2010-2015. go-

dine, što je dovelo do ovog jadnog izbornog rezultata. Zato, NLP i Antasya moraju da se otvoreno i čvrsto konfrontiraju oko pitanja zašto veliki broj ljudi koji podržavaju i koji se bore zajedno sa antikapitalističkom levicom u pokretu, u različitim borbama, sindikalnim, lokalnim ili regionalnim izborima nas još uvek ne prepoznaju kao posebno političku snagu, kadru da izrazi svoje interese kao opšte protiv kapitala, države i različitih vlada. Zašto je logika da je leвица komplementarna sa reformističkim i menadžerskim snagama još uvek tako jako, iako je jasno da je Siriza postala otvoreno buržoaska?

6. Komunistička partija Grčke (KKE) je ostala zaglavljena na nivou sa evropskih izbora (5,3%), te je doživela mali pad u poređenju sa izborima 2015. godine. Najvažnije od svega je da je period pada rejtinga KKE u vremenu krize stao. Može da se učini da je KKE jedina leвица u parlamentarnom smislu, ali ona nikoga ne inspiriše na „nešto više“, a to više je neophodno sistematsko, odozdo, potpuno rekonstruisanje levice. LAE (narodno jedinstvo) je doživelo još veći pad, izgubivši polovinu glasova u odnosu na evropske izbore iz maja meseca. Formalna promena rukovodstva, bez prave promene profila i politike dovela je do ovog rezultata. Druge organizacije vanparlamentarne levice ostvarile su loše rezultate. U totalu, prostor levice je smanjen i opustošen ovog puta ubog iznuđivačkih dilema i teorije o „beskorisnom/baćenom glasu“ koju je postavila Siriza. U svakom slučaju, za rezultate levice na izborima, povlačenje masovnog pokreta (uprkos nekim herojskim i važnim borbama) za vreme Sirizine vlasti je odigralo ogromnu ulogu. U svakom slučaju, očito je da se pojavljuju kritični nedostaci u strateškoj, političkoj, društveno-klasnoj sferi od kojih niko ne može pobeći bez sadržajne diskusije, samokritičkog pogleda, i aktivne obnove. Ovo se odnosi takođe na NLP i Antarsya.

7. Suočavajući se sa novim periodom u koji ulazimo, front antikapitalističke levice ima

faktičku odgovornost da donosi teške odluke i rezove u pravcu stvaranja antikapitalističkog bloka, zasnovanom na čvrstom političkom dogovoru i dubljom demokratskom strukturom. Potreba za radikalnom, koherentnom, obnovom antikapitalističkog i savremenog komunističkog pokreta je neophodna i imperativna. Uzimajući dosadašnja dostignuća Antarsya kao polaznu tačku, istovremeno imajući svest o tome da je to nedovoljno, znamo da su potrebni dublji rezovi na svim nivoima. Antarsya treba da organizuje neophodnu diskusiju po tim pitanjima, podjednako o unutrašnjim pitanjima, kao i sa svim aktivistima i antikapitalističkom levicom. NLP će dati doprinos svojim inicijativama u ovom pravcu, naročito u smislu svih aktivista nadahnutim putem ka stvaranju modernog komunističkog programa i partije.

8. Pozdravljamo 23500 aktivista i društvenih boraca koji su u teškim okolnostima u kojima se nalazi pokret odabrali da podrže Antarsya na listićima. Na regionalnim izborima održanim u maju Antarsya je osvojila 12 mesta u regionalnim većima (uključujući i dva u Atici, najnaseljenijem regionu u Grčkoj). Procenat Antarsya na regionalnim izborima je u rasponu od 1,38% do 2,06% sa ukupno 86 hiljada glasova u celoj zemlji. Na lokalnim izborima Antarsya je podržala 31 lokalnu antikapitalističku listu i osvojila 26 mesta u lokalnim većima širom Grčke. Najbolji rezultati ostvareni su u radničkim predgrađima Atine i Soluna (u rasponu od 3,23% do 4,41% u najnaseljenijim opštinama).

Mi pozdravljamo hiljade članova i prijatelja antikapitalističke levice, radnike, mlade i stare, nezaposlene i žene koji su vodili ove četiri komplikovane i teške izborne borbe koji su uložili ozbiljne napore da spreče strateški poraz radničke politike i revolucionarne i komunističke levice. Njihova borba, iako je imala ograničene rezultate, posejala je seme budućeg pobedonosnog kontranapada.

9. Sada je neophodno da se organizuje čvrsta radnička i narodna opozicija eskalaciji na-

pada Nove demokratije i sistemskih snaga u celini. NLP za komunističko oslobođenje, Omladina za komunističko oslobođenje i Antarsya biće u prvim redovima borbe za obnovu komunističkog pokreta. Za nove borbe koje bi mogle biti efikasne i pobedonosne, koje će biti vođene i kontrolisane od samih radnika i radnica, a ne „žutim“ sindikalnim centralama. Treba da probijemo političke barijere koje oni pokušavaju da postave masovnom pokretu koji treba da se suprodstavi ovoj lažnoj opoziciji koju čini Siriza. Treba da odemo dalje od logike protesta da bi se „povukli zaključci“ i promenimo glas, što je logika KKE. NLP za komunističko oslobođenje poziva sve klasne i borbene snage, borce i aktiviste pokreta da rade zajedno za klasnu i političku obnovu pokreta.

Politički biro Novog levog pokreta za komunističko oslobođenje

U Atini

8. jula 2018. godine

PRVI MAJ

Članice, članovi i simpatizeri Crvene inicijative uzeli su učešće u prvomajskoj povorci koja je prošla beogradskim ulicama. Iako smatramo da su rukovodstva zvaničnih sindikata ili korumpirani ili odrođeni od radništva, to ne menja naš stav o neophodnosti rada po sindikalnom pitanju i naročito važnosti sindikalnog organizovanja, kao ni naš stav da Prvi maj treba obeležavati pod zastavama, na trgovima. Kritični smo i

prema govorima koji kao da su preneseni sa „građanskih protesta“, ali smo bili u koloni sa obeležjima, sa borbenim stavom, sa socijalizmom na usnama.

Srećan Prvi maj! Živela radnička borba!
Živeo socijalizam!

BOJOVIĆ

Druga polovina januara je vreme kada desničari masovno eksploatisu pricu o navodnom ubistvu vojvode Bojovica od strane komunisti. Kazemo navodnom jer nema dokaza da su ga komunisti konkretno skojevcu ubili tj. prebili na smrt kako se ispredaju price. Tu je bitno istaći da ako je vojvoda Bojović tako neko koga su komunisti mrzeli i hteli da ga ubiju, postavlja se pitanje zašto su samo četiri meseca posle njegove smrti po njemu nazvali bulevar u Beogradu. Tada su imali svu moć da rade šta hoće, ali opet Petar Bojović je od njih dobio ulicu. Dalje, takođe je zanimljivo da je vojvoda Bojović od 1929. imao omanju ulicu na Zvezdari, o tome se može naći u "Beograd i njegove ulice" (Turistička štampa, Beograd, 1966) i da naziv te ulice nije promenjen od kad su komunisti došli na vlast. Dakle imao je ulicu na Zvezdari i bulevar ispod Kalemegdana za vreme tih "antisrpskih" komunisti. Takođe je bitno reći da Kosta Rakić, koji je čuvao ordenje vojvode Bojovića je u intervjuu za Novosti od 17. septembra 2016. rekao: "Nova partizanska vlast ga je saslušavala dva dana, ali koliko znam nije ga niko tukao." Kosta je 2016. imao 94 godine.

Zanimljivo je takođe da je vojvoda preminuo dva meseca posle tih navodnih batina, malo je čudno da bi čovek od 87 godina izdržao da preživi dva meseca, tako teške batine. Logičnije je da je u tim poodmaklim godinama umro prirodnom smrću. Isto je bitno da ni u jednoj biografiji vojvode Bojovića nema ništa o tome da su ga komunisti ubili, ali eto, bitno je da savremeni desničari plasiraju međunarod mitove i predanja.

Na sve ovo rečeno se mora istaći isto njihova

raskrinkana bajka o tome da su komunisti navodno ubili i majora Gavrilovića. Dugo su desničarski ideolozi furali tu pricu u narod da je čak i praunuk majora Gavrilovića morao izlaziti u medije da ih demantuje. Posle toga su se smirili i danas slabije eksploatišu tu izmišljotinu o majoru, ali zato eksploatišu ovo jer nema ko zapravo da demantuje.

Uzevši sve u obzir možemo reći da je ova skaska o navodnom ubistvu vojvode ništa drugo do još jedan pokušaj nacionalističkih ideologa da "dokažu" javnom mnjenju "antisrpski" karakter komunisti. I to rade na svaki mogući način najčešće najgorim lažima jer njih istina u suštini i ne interesuje. Nacionalistički ideolozi narodu guraju predanja i mitove umesto da se drže istorijskih činjenica, jer znaju da činjenice nisu na njihovoj strani. Sve što bar mi koji smo mlađe generacije treba da uradimo je da ne verujemo ni u šta što nacionalistički ideolozi pričaju o istoriji, ili bar da doobro proverimo na više mesta njihove tvrdnje.

Pronađen je izvod iz crkvenih knjiga u kojima je upisano da je razlog smrti upala pluća, a to se može proveriti na: <https://m.facebook.com/ziveolenjin/photos/a.253849808151083/967517053451018/?type=3&source=48>

PABLO NERUDA

Ove godine u julu navršeno je 115 godina od rođenja čileanskog pesnika i diplomate, Pabla Nerude (1904-1973), dobitnika Nobelove nagrade za književnost 1971. godine; i ne samoizuzetne figure svetske poezije zbog pozamašne kolekcije stihova i inovatora poetskog jezika već i beskompromisnog i aktivnog učesnika u javnom i političkom životu čija se snažna ličnost hrabro suprotstavila uvođenju Pinočeove diktature asama Nerudina sahrana 1973. godine (neposredno nakon Aljendeovog ubistva) pretvorila u spontani antifashiški marš.

Ne treba zaboraviti da je nakon pada Republike u Španiji 1939. godine, kao konzul u Francuskoj, Neruda uz pomoć drugih institucija omogućio evakuaciju oko 2000 izbeglica, brodom Vinipegu luku Valparaíso, izvojevavši od tadašnjeg predsednika politički azil u rodnom Čileu. Nešto kasnije je zabeležio: „... bili su to ribari, seljaci, radnici, intelektualci, oličenje snage, herojstva i rada. Moja poezija je kroz njihovu borbu uspela da im pronađe domovinu. Osećao sam ponos. " Od početka rata je na strani Republikanaca što će ga koštati položaja konzula a nekoliko godina kasnije zbog političke aktivnosti će biti primoran da napusti Čile. Povratak u zemlju dozvoljen mu je 1952. godine kada će biti obasut priznanjima. Zabeleženo je i da je zajedno uz druge socijalističke zemlje 1965. godine posetio Jugoslaviju.

Tokom Drugog svetskog rata 1942. i 1943. godine Neruda stvara dva dela nesvakidašnjeg poetskog žara i emotivnog patosa: Pesmu Staljingradu (Canto a Stalingrado), potom nazvanu Ljubavna pesma Staljingradu (Canto de amor a Stalingrado) i Novu ljubavnu

pesmu Staljingradu (Nuevocanto de amor a Stalingrado) i najzad 1949. godine Neruda zatvara ciklus Trećom ljubavnom pesmom Staljingradu (Tercercanto de amor a Stalingrado).

Od 1940. godine Neruda živi u Meksiko Sijetu gde službuje kao konzul Čilea i Meksika. Prve dve ljubavne pesme su hronološki uokvirene bitkom za Staljingrad. Staljingradska bitka, najvećikopnenisukob u istoriji ljudskog društva, počinje 23. avgusta 1942. godine bombardovanjem nemačke avijacije koja ubija gotovo sto hiljada stanovnika, tačnije svakog četvrtog a grad pretvara u ruine. Završava se 2. februara oslobođenjem grada sovjetskim trupama, nakon više od 150 dana opsade i više od dva miliona žrtava sa obe strane. Ova pobjeda je ujedno i prekretnica Drugog svetskog rata.

Pesma Staljingradu je prvi put pročitana na jednom javnom događaju koji je organizovalo Udruženje prijatelja Sovjetskog saveza 29. septembra 1942. godine, nešto manje od mesec dana nakon početka neprijateljstva. Istog utorka uveče, nekoliko asistenata Pozorišta meksičkog sindikata električara, počinje da lepi po zidovima Meksiko Sijeta plakate koji su i prvo izdanje pesme. Godine 1943., nedugo nakon pobjede Crvene armije, Neruda piše i objavljuje Novu ljubavnu pesmu Staljingradu. Njeno čitanje se izvodi 29. januara 1943. godine na banketu organizovanom u čast SSSR-a. I ovog puta Udruženje prijatelja SSSR-a je zaslužno za objavljivanje. Prvo izdanje sastoji se od stotinak numerisanih kopija koje je sam Neruda potpisao; i još pet hiljada primeraka štampanih u

Grafičkim radionicama nacije 25. februara 1943.

Pablo Neruda odlazi u posetu SSSR-u 1949. godine povodom stope desetogodišnjice rođenja velikog ruskog pesnika Aleksandra Puškina i po prvi put putuje u herojski grad na obali Volge koji je opisao ne upoznajući ga. Nerudino čitanje pesama o Staljingradu dočekano je sa velikim entuzijazmom a njegov boravak u gradu ga inspiriše da napiše Treću ljubavnu pesmu Staljingradu.

Treća ljubavna pesma Staljingradu

Staljingrade, tvoja užarena krila
leta, sa belim zgradama
uzdižu se
ko bilo koji grad.
Ljudi žure
na posao.
Jedan pas se šnjuva
jednoličan dan.
Jedna devojčica u trku
s papirom u rukama.
Ne dešava se ništa
samo Volga odmiče
tamnim tokom.
Jedna po jedna
kuće ponikle
sa grudi ljudi,
i vratile se poštanske marke,
sandučići,
drveće,
vratile se deca
škole,
ljubav se vratila
majke
su izrodile,
trešnje se vratile
na grane,
i vetar
na nebo,
a onda?
Tu je, ista,
bez sumnje.
ulica,
ugao,
metar i centimetar
u kom je naš život i smisao
svih naših života
dobijen
krvlju.

Ovde je prerezan čvor
što je pridavio
grlo istorije.
Ovde se zbilo. Ako deluje nestvarno
da možemo
da hodamo ulicom i vidimo
devojčicu i psa,
da pišemo pismo,
i šaljemo telegram,
možda je upravo
za sve to,
za ovaj sasvim običan dan,
i svaki drugi,
za ovo blago sunce
u miru među ljudima
vojevana pobeda,
ovde, u istom pepelu
ove svete zemlje.

Hleb od danas, knjiga od danas, tek
jutros zasađen bor,
bleštava avenija
tek izašla sa lista
po kom je inženjer
skicirao vođen vetrovima rata,
devojčicu koju prolaziš, psa
kog mimoilaziš po jednoličnom danu,
aj! čuda svekolikih,
čuda od krvi,
partijskih i čeličnih čuda,
čuda našeg novog sveta.

Grana bagrema sa bodljama i cvetovima,
kuda bi, na svetu kuda
osećao opojniji miris
ako ne na ovom mestu gde je svaki bio zatrt;
na kome je palo sve
osim čoveka,

čoveka današnjice,
sovjetskog vojnika.

Aj! opojna grano,
mirišeš
ovde
dražesnije no sva proleća redom.
Ovde mirišeš na čoveka i nadu,
ovde, grano bagrema,
nije mogla da proždre te vatra
pa ni savni smrtonosni vetar.
Ovde si se svakim danom rađala
a da nikad mrtva nisi bila,
i danas kroz tvoj miris beskrajno ljudsko
probija
jučerašnjica i današnjica,
i preksutrašnjica,
opet će vratiti večnost procvetalu.
Ti si poput fabrike traktora:
danas iznova cvetaju
veliki mehanički cvetovi
što će proći zemljom
da bi se rasejano seme
umnožilo.
I fabrika je
bila prah,
ulubljeno gvožđe,
pena krvava od rata,
ali njeno srce nije posustalo,
već je učilo da umre i ponovo se rodi.
Staljingrad je naučio svet
uzvišenoj lekciji života:
rađanju, rađanju, rađanju,
i rađao se
umirući
pucajući
rađao se,
posrtao i iznova ustajao
sa gromom u rukama.
Noću kobno krvareći
dok pred zoru
mogao je krv da daje
svim gradovima sveta.
Iščezavao je sa crnim snegom
i sva ga smrt prekrivala
a kad si ga ti gledao

da vidiš kako gine, dok smo oplakivali
njegov krah,
on nam se smešio,
Staljingrad
se smešio.

A sada
smrt je potisnuta:
samo po neki zid,
po koje gvozdeno ulubljenje
bombardovano i iskrivljeno,
samo po koje lice
po koji ožiljak ponosa,
sve je vidljivo danas, mesec i prostor,
odluka i belina,
i u visini
jedna grana bagrema,
listovi, cvetovi, oštre bodlje,
prekrasno proleće
Staljingrada
nepobediv miris
Staljingarda!

Crvena inicijativa Kragujevac

CiK je grupa koja ima za cilj da kroz političku i kulturnu borbu da svoj doprinos svrgavanju kapitalističkog društvenog sistema i uspostavljanju pravednijeg društva. CiK je internacionalistička, ateistička, klasna organizacija koja se u svom svakodnevnom radu bori protiv širenja verske, rase i međunacionalne mržnje, patrijarhata, sprege države i crkve, i bilo kakvog oblika verske i nacionalne indoktrinacije. Prihvatamo i branimo pravo svakog pojedinca na političko, seksualno i versko opredeljenje. Borimo se za sve kojima su prava ugrožena. CiK se poziva na istorijsko mesto Kragujevca kao koevke radničkog pokreta u Srbiji i na Balkanu 19. i 20. veka. CiK se bori protiv istorijskog revizionizma i pokušaja izmene kolektivnog sećanja na događaje iz Drugog svetskog rata i karakter antifašističke narodnooslobodilačke borbe. CiK se bori protiv granica, imperijalističkih ratova i siromaštva u svetu. Za društvo slobodnih i ravnopravnih ljudi. Za društvo bez eksploatacije. Za svima dostupno i besplatno školstvo i zdravstvo. Za slobodnu ljubav. „Komunisti sa prezirom odbijaju prikrivanje svojih pogleda i namera. Oni izjavljuju otvoreno da se njihovi ciljevi mogu postići samo nasilnim rušenjem čitavog dosadašnjeg društvenog poretka. Neka vladajuće klase drhte pred komunističkom revolucijom, u njoj proleteru nemaju šta da izgube osim svojih okova, a dobiće čitav svet!“

